

Justitsministeren: Jeg beder om Forlabelse, min Mening var den, at der havde Lovhjemmel til Birkerens Nedlæggelse.

Mowrad: Ja, saa har jeg misforstaaet den ærede Justitsminister.

Larsen: Jeg vil tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til den Grundsatning, hvorfra Lovudkastet gaaer ud, nemlig, at der ikke skal gives Vedkommende nogen Erstatning for Ophøret af de ompurgte Rettigheder. Jeg antager vel, at det for adskillige private Godseiere kan blive et noget søleligt Tab, men kan dog heller ikke ansee dette Tab for i Almindelighed at være af den Bigtighed, at jeg tør reise Spørgsmaal om nogen Erstatning. Dog troer jeg ikke, at denne Side af Sagen ganske bør forbigaaes med Hensyn til visse offentlige Betjente, som efter Lovudkastet skulle ophøre at have Skiftejurisdiction, og denne derimod overdrages til andre af det Offentliges Betjente. Her vil nemlig den Godtgjørelse, der kan blive Spørgsmaal om, til den, man fratager Skiftejurisdictionen, undertiden kunne blive temmeligt betydelig og falde det Offentlige selv til Last. Den ærede Committee har selv antydet, at dette kunde blive Tilfældet, men antaget, at Spørgsmaalet herom maatte henstyes til Afgjørelse under Forhandlingen af en anden Lov, nemlig Finantsloven; jeg troer dog ikke, at det kan være rigtigt, her ganske at forbigaae dette Spørgsmaal, da man ellers let kan komme i den Stilling, at man ved her at ophæve den Skiftejurisdiction, som har været udøvet af visse offentlige Betjente, nodes til under Behandlingen af en anden Lov at give dem en ikke ubetydelig Erstatning. Jeg følger herved nærmest til de Amtsforvaltere, som hidtil i visse Districter, der have bestaaet eller tildeels endnu bestaae af kongeligt Jordegods, udøve den jorddrottlige Skiftejurisdiction, som efter tidligere Regler tilkom Kongen som Jorddroit. Man ser saaledes af Udgiftsbilag X. til Finantsloven, at der for Amtsforvalteren i Frederiksborg Amtsstuedistrict er anført som Indtægt i Skiftesalair 1135 Rbd.; der er derimod Intet opført som Skiftesalair for Amtsforvalteren i Kronborg og Hirschholm Districter, skjøndt disse ogsaa skulle have Skiftejurisdiction. Grunden hertil kender jeg ikke, om

det er, fordi disse Indtægter der gaae i den kongelige Kasse, eller det er en Forglemmelse, at de ikke ere opførte; men ialfald er der, som anført, et District, hvor der kan blive Spørgsmaal om en ikke ubetydelig Erstatning. Hvis den hertil sigtende Bestemmelse i Udkastets § 1 gik igjennem, vilde Amtsforvalteren i Frederiksborg Amtsstuedistrict have mistet denne Indtægt, og man kunde da neppe nægte ham Erstatning for en Deel af Beløbet, hvormod denne Indtægt vilde komme den vedkommende kongelige Retsbetjent til gode. For omtrent 10 Aar siden blev det samme Forhold i Kjøbenhavns Amtsstuedistrict ordnet saaledes, at Skiftejurisdictionen gik over til de 3 Birkedommere i Districtet, imod at disse udrede et aarligt Tillæg af 450 Rbd. til Amtsforvalterens Løn, der endnu findes opført sammesteds i det citerede Udgiftsbilag. Da det derhos i de Amtsstuedistricter, hvor Skiftejurisdiction endnu udøves af Amtsforvaltere, som ere kongelige Embedsmænd, vistnok ikke kan være saa magtpaaliggende, at den strax høves tilligemed den øvrige jorddrottlige Skiftejurisdiction, vil jeg henstille til nærmere Overveelse, om det ikke maatte være rigtigere, at lade denne Bestemmelse udgaae af § 1, med Forbehold af, at denne Deel af den jorddrottlige Skiftejurisdiction først skulde høves, enten ved Vacance i de vedkommende Embeder, eller, naar Forholdene kunde ordnes saaledes mellem Amtsforvalteren og Retsbetjentene, til hvem Skiftejurisdictionen skulde gaae over, at dette kunde skee uden Tab for Statskassen.

Ordføreren: Den sidste ærede Taler har meent, at Committee burde have indladt sig paa Spørgsmaal om Erstatning, men jeg kan dog i Grunden ikke indsee, hvad det Spørgsmaal, om enkelte Embedsmænd for deres Embedstid skulle have en vis Erstatning, enten eengang for alle eller aarligt, kan vedkomme Loven, som angaaer et saa almindeligt Tilfælde som den jorddrottlige Skiftejurisdictionens Overgang til ordinaire Retsbetjente; det er et saa ubetydeligt Punkt, at man ikke troede at kunne drage det ind i den almindelige Lov. Desuden kunde Udvalget ikke med nogen Sikkerhed indlade sig paa dette Spørgsmaal, thi jeg veed ikke, under hvilken Betingelse de Personer,